

Sledujete pořad
Mezi Mistryni a žáky
„Je těžké zřít se ega“
Přednáška
Nejvyšší Mistryně Ching Hai
Mezinárodní setkání
4. ledna 2009
Vzpomínáte si na ten příběh
o K-H-I-D-R?
(Ano.)
Teď si tady přečteme další.
Zdá se, že muslimové velice
K-H-I-D-R milují
je o něm hodně příběhů.
Včera jsme si povídali o tom,
proč se musíme schovávat,
vzpomínáte? (Ano.)
Možná je
K-H-I-D-R
skutečným dervišem,
proto se chce stále skrývat,
proto ho často nevidíme.
On je jen duch,
jako neviditelný pomocník.
Jen nevím proč je zelený.
Chrání planetu.
Žije ekologicky.
Žije ekologicky?
Už tehdy žil ekologicky.
Vzpomínám si,
že Mistr Milarepa jedl
hodně...
Ekologicky. Zřejmě.
Tento hoch ale není fyzický.
Zřejmě vám chtěl
připomenout, abyste žili eko.
Buďte vegany,
žijte ekologicky.
Dobrý nápad, dobrý nápad.
Takže Muslimové žili
ekologicky ještě předtím,
než jsme o tom začali mluvit.
Bylo to vždy moderní.
Vlastně bych měla nosit
stále zelenou, ne?
Alespoň
tady mám nějaká slova:
Buďte vegany, žijte ekolog.,
zachraňte... (planetu).
Dobrá.

Stejně ji zachraňujeme,
snažíme se.
Jak nejlépe můžeme.
Mluvíme o Sufistech,
sufismus, vzpomínáte?
Sufismus je pravděpodobně
jeden z oživených proudů
islámu v té době.
Už jsme si povídali o tom,
proč máme v mnoha
různých náboženstvích
různá pojmenování,
pamatujete?
Takže sufismus je také
jedno z pojmenování
pro islám.
Zřejmě později
museli změnit
jméno, název.
V sufistické tradici
byl Mistr jménem
Ibrahim Bin Adham.
Byl v té době Mistrem
sufismu, možná
osvíceným, vypadá to tak.
Jinak by mu neřikali „Mistr“.
A on seděl v lese.
V tom lese byla mýtina
a on tam seděl,
rozjímal o Bohu,
o Alláhovi
a pak viděl jak k němu,
kde seděl, přicházeli
dva dervišové.
Přivítal je a mluvili spolu
o duchovních věcech,
až přišel večer.
Když nastal večer,
pozval Ibrahim pocestné,
aby byli na večeři jeho hosty.
Okamžitě, samozřejmě,
přijali.
Co si myslíte?
Přijali byste to? Ano.
Měli tam něco jiného
k jídlu?
(Bobule.) Bobule.
Tabule pokryta
tím nejlepším jídlem se
objevila před jejich zraky.

Není to hezké? Podívejme se,
odkud se vzala.
Jeden z cestovatelů
se Ibrahima zeptal:
„Jak dlouho jste byl
dervišem?“
Protože s tímto druhem
zázraku to musel být
dlouholetý praktikující,
to si mysleli.
Ibrahim tedy řekl:
„Dva roky.“
Jeden z těch mužů řekl:
„Och, jak to?
Následoval jsem Sufisty
téměř třicet let
a nemám takovou
schopnost jakou
jsi dnes prokázal ty,
když jsi nám zhmotnil
takovou hostinu.“
Řekl, že praktikoval 30 let,
a nemá takové schopnosti.
Ibrahim byl potichu.
Když téměř dojdali,
vstoupil na mýtinu
cizinec v zeleném hávu.
Posadil se a dojídal
s nimi zbytky jídla.
Všichni zúčastnění
v nitru zjistili,
že je to K-H-I-D-R.
Všichni si v té době
uvědomili,
že tento zelený muž,
zřejmě trochu zářivý,
prostě šel do lesa
a měl na sobě zelenou,
že to musí být
K-H-I-D-R. Kdo jiný?
To si tedy uvědomili.
Pozvali ho tedy,
aby jim předal nějakou
moudrou Pravdu.
Když ale K-H-I-D-R
odcházel,
řekl jim:
„Vy dva dervišové...“
Derviš a Sufista
je to samé.

Lidé,
kteří následují Sáfismus
jsou dervišové.
Buď říkají toto nebo Mistr
sáfista nebo následovníci
sáfismu, je to stejné.
„Vy dva dervišové
se podivujete nad Ibrahimem,
ale čeho jste
se vzdali vy, abyste
následovali cestu dervišů?
Pamatujete si,
ptali se Ibrahima:
„Jak dlouho praktikujete
cestu dervišů?“
On řekl, že dva roky.
Takže ten zelený muž,
zkrátím to, KR,
první a poslední písmeno,
KR jim řekl:
„Podivovali jste se
nad Ibrahimem,
ale musíte vědět,
že mezi vámi a
Ibrahimem je velký rozdíl.“
„Jaký rozdíl?
Vy dva jste se vzdali jen
naděje na bezpečný
a zcela obyčejný život.
Avšak Ibrahim Bin Adham
byl mocným králem.
A vzdal se absolutní moci
sultána Balkha,
aby se stal Sáfim.“
Vidíte? Zřekl se všeho
a ti dva se nevzdali
téměř ničeho.
„Proto je tak napřed.
Během vašich 30 let,
jste získali
uspokojení prostřednictvím
odříkání samotného.
To byla vaše odměna.
On se ale vždy
za své obětování vyhýbal
jakýmkoli odměnám.“
Poté co toto řekl,
muž v zeleném zmizel.
Takže mnozí z nás tady
nemáme žádnou naději,

protože jsme nebyli
ani králové, ani královny,
ani žádná královská výsost.
Vidíte,
je tady rozdíl.
Byli to dva,
dva stejné činy,
ale výsledek je jiný.
Proč je to tak?
Motiv je jiný,
vyhlídky jsou jiné.
Proč říkal, že:
„Vy dva jste se vzdali
jen nadějí na bezpečný
a obyčejný život?“
Co tím myslel?
Práci, rodinu,
přátele, příbuzné.
I kdyby měli práci,
i kdyby měli rodinu,
i kdyby měli
nějaké přátele nebo příbuzné.
Někdo nikoho nemá nebo
někteří příbuzní nechtějí
nebo kamarádi utečou
a zaměstnavatel je vždy
vyrazí.
Předpokládejme, že mají
práci, rodinu, přátele,
pak KR,
duch Sáfismu,
měl na mysli, že oni se
vzdali mála.
Stejně to nebylo moc.
Řekl, že jste se vzdali
jen očekávání bezpečí.
To znamená,
že můžete očekávat,
že budete mít bezpečí
přes práci,
přes přátelskou pomoc
nebo pomoc rodiny,
ale vy jen očekáváte.
To neznamená,
že to garantujete,
že to budete mít.
Protože
někteří lidé mají práci,
ale najednou práci nemají.
A mají domov,

najednou domov nemají.
Záleží na vás,
jak se k vám štěstí obrátí.
Někdy ztratíte svoji práci,
pak přijdete o svůj dům
a pak vás také opustí žena.
Samozřejmě, kde by
s vámi bydlela?
Většinou je to tak.
A s přáteli je to stejné,
„Měj se.“ Normální.
Pamatujete si ten vtip, který
jsem vám vyprávěla
o řediteli banky?
Ten muž přišel domů
a byl velmi smutný,
jeho žena se ho ptala proč.
Řekl:
„Přišel jsem o polovinu
přátel, když jsem přišel
o místo ředitele.“
A ona se zeptala:
„Co ta druhá polovina
tvých přátel?“
„Ještě nevědí,
že jsem přišel o práci.“
Ano, tak to je.
Když tedy řekl:
„Vy jste se vzdali jen
výhledu na bezpečný
a obyčejný život“,
měl na mysli,
„i když říkáte,
že jste se něčeho vzdali,
není toho moc,
čeho jste se vzdali.“
Když jsme tedy
ve světě, očekáváme,
že budeme mít práci
a že budeme mít dobrou ženu
a dobrou rodinu.
Očekáváme to.
Všichni dospívají
a sní o tom, co budou mít.
Je to normální.
Očekávají to, nicméně,
ne vždy to získají.
Ne vždy to získají.
Proto mnoho lidí
nemá práci

nebo se jim rodina rozpadá,
vše se stává.
Myslel tím tedy to,
že se vzdáváte jen
velmi nejisté naděje
na bezpečný, pohodlný
a dobrý život.
Vzdáváte se jen této naděje,
zříkáte se světa.
Ale svět se mohl zříci vás,
jestli ne dnes, možná později
nebo už to udělal.
Není tedy nic moc, když
řeknete, že se zříkáte.
A přitom jste se vzdali
tak nevýznamné věci,
jste na sebe pyšní,
cítíte se jako
mniši takoví, mniši tamti.
Dervišové to jsou
mniši řádu Súfistů,
oficiální mniši.
Byli tedy pyšní,
že se všeho vzdali
a mysleli si,
že je jim to již odměnou.
Byli spokojeni,
že vypadají jako mniši,
že už jsou něco.
Odvážili se vzdát se světa.
Nevázali se na rodinu,
kterou neměli.
Nestarali se o peníze,
které nevydělávali.
Nezáleželo jim na domě,
na který si vzali hypotéku,
a který jim již zabavili,
například.
Dokonce i když máme práci,
máme rodinu,
není to v tomto světě
vůbec zaručeno.
Pokud se tedy odříkáme
takto trochu,
není to stejně nic moc.
I tak je to obtížné,
to vám řeknu.
KR řekl, že důvodem,
proč měl Ibrahim takové
zásluhy a mohl si osvojit

nějakou magickou moc
je to,
že se vzdal velkých věcí.
On se skutečně zříkal
v celém smyslu toho slova,
že se vzdával,
protože být králem
je mocné, ne?
Máte služebnictvo,
máte mnoho žen.
V dávných dobách měli
králové mnoho manželek.
Z toho důvodu
měl Ibrahim, Mistr
více zásluh, než ti dva.
Je spravedlivé, že někoho
posuzujeme podle majetku,
kterého se vzdá?
Je to spravedlivé? (Ne.)
Není, že? Ne.
Zřejmě se K-H-I-D-R
díval do jejich srdcí, víte?
To je důvod proč také řekl:
„za 30 let jste také
získali uspokojení
samotným odříkání.“
Nakonec pochopili
význam, vidíte?
Oni si mysleli,
že se odříkají světa
a že to už je velké,
proto na to
byli moc pyšní. A proto
to nebylo nic.
Je to jen ego, holé ego.
Ano, holé ego. Protože
v každé zemi nebo v jakékoli
době lidské rasy,
jste-li mnichem nebo
jeptiškou, lidé vás
stejně respektují.
Klaní se vám,
dávají vám vše, co mají,
jsou k vám vždy pohostinní
kdykoli
projdete jejich domem.
No, ne všichni, ale alespoň
ti, kteří patří
k vašemu vyznání.
Lidé jim prokazují

takové pocty,
že je pro mnichy i jeptišky
velice těžké
mít své ego pod kontrolou.